Τὸ ψῦχος ἐπέρχεται δριμύ. Καὶ οἱ ἐνδεεῖς ἀντιμετωπίζουν μεγάλα προβλήματα καταλλήλου στέγης καὶ διατροφῆς. Ἐκκλησία, κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις καὶ εὔποροι ἂς συμπαρασταθοῦν πρὸς τοὺς ὑποφέροντας συνανθρώπους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁλοκληροῦνται αἱ προετοιμασίαι διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν. Ἡ 30ὴ Νοεμβρίου — ἐπέτειος τῆς μνήμης τοῦ Πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου — θὰ ἀποτελέση ἱστορικὴν ἡμέραν διὰ τὴν πελοποννησιακὴν πρωτεύουσαν.

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

17ον

Ἀφήσαμε τὸ Ρίμινι καὶ τοὺς μαρμάρινους σταυροὺς τοῦ ἑλληνικοῦ νεκροταφείου· ἀναπαύονται ἐκεῖ ἀμετακίνητα οἱ ἡρωϊκοὶ ὑπερασπιστὲς τῆς ἐλευθερίας. Ἡ βροχή, ποὺ μᾶς ἀκολουθεῖ, δὲν ἐμποδίζει νὰ χαροῦμε τὰ ὡραῖα φυσικὰ παράλια τῆς Ἀδριατικῆς. Φθάνουμε στὸ Πέζαρο μὲ τὰ σύγχρονα οἰκήματα καὶ τὴν περίφημη μουσικὴ σχολὴ ποὺ ἵδρυσε ὁ Ροσσίνι. Θαυμάζουμε κι' ἐδῶ τὴν ἐξέλιξι τῆς σύγχρονης Ἰταλίας. Εἶναι ἀποτυπωμένη ἡ πρόοδος στοὺς ἀσφαλτοστρωμένους δρόμους της, στὰ χιλιάδες αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦν σὲ τούτη τὴν πόλη, στὴν ἐνδυμασία τῶν κατοίκων της. Βιαστικοὶ, ἀναχωροῦμε γιὰ τὴν Ἀγκώνα.

★

Εἶχε σχεδὸν σουρουπώσει ὅταν μπήκαμε στὴν Ἀγκώνα. Πολὲς καμινάδες ὑψώνονται στὴν ἀριστερή της πλευρά. Κτισμένη ἡ πόλη σὲ δυὸ λόφους δὲν τῆς ἐπιτρέπει, ὅποια κι' ἄν εἶναι ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ πρόοδές της, νὰ ἀποκτήση ρυμοτομία. Εἶναι ἀρχαία πόλις ἡ Ἀγκώνα καὶ ἔχει πλουσία ἱστορία. Ἱδρύθηκε ἀπὸ Συρακούσιους τὸ 380 π.Χ. καὶ ἐλέγετο καὶ «Δωρικὴ Ἀγκώνα». Ὑπῆρξε ἑλληνικὴ καὶ λόγω τοῦ λιμένος της κατεκτήθη, ὕστερα ἀπὸ πολέμους, ἀπὸ πολλοὺς ἐχθρούς της. Ὁ λιμένας της διατηρεῖ καὶ σήμερα ἱκανοποιητικὴ κίνησι καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν ἐκτελοῦν. κατὰ τὴ θερινὴ περίοδο, συγκοινωνία δύο ἑλληνικὰ φέρρυ — μπώτ. Στὴν προκυμαία της σώζεται μερικῶς ἡ ἀψὶς ποὺ ἀφιερώθηκε στὸν αὐτοκράτορα Τραϊανὸ τὸ 650 μ. Χ. Στὸ λόφο τοῦ Γουάσκο εἶναι καὶ ἡ ἀρχαία ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Κυριακοῦ, ρωμανοβυζαντινοῦ ρυθμοῦ, σὲ σχῆμα ἑλληνικοῦ σταυροῦ.

★

Δὲν διανυκτερεύσαμε στὴν Ἀγκώνα, παρὰ τὴ σύστασι Ἰταλοῦ ἀστυνομικοῦ γιὰ τὸ ἐπικίνδυνο τοῦ νυκτερινοῦ ταξιδίου. Δὲν εἴχαμε τὴν ἄνεσι τοῦ χρόνου γιὰ περιήγησι λεπτομερῆ. Συγκεκριμένη καὶ προκαθωρισμένη ὑποχρέωσι καὶ τῶν τριῶν δημοσιογράφων, τοὺς ἐπέβαλλε νὰ διανύσουν τὴν ἀπόστασι Βενετίας—Πρίντεζι (950 χιλιόμ.) σὲ μιάμισι ἡμέρα. Καὶ ἐξ αἰτίας τούτου παραβλέψαμε τὸν κίνδυνο, ποὺ ἐπεσήμανε ὁ καραμπινιέρος. Ἡ κούραση πιέζει τὶς βλεφαρίδες. Ὁ ὕπνος μᾶς κάνει σινιάλα. Ἀλλὰ ὑπερτερεῖ τὸ καθῆκον γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν ὡρισμένη ἡμέρα. Καὶ μιὰ καὶ σχεδὸν τελειώνουμε τὸ ταξίδι μας στὴν Ἰταλία θὰ ἐπαναφέρουμε στὴ μνήμη ἐκείνων ποὺ μᾶς παρηκολούθησαν — διαβάζοντάς το — πὼς ὁ ὁδηγὸς καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ αὐτοκινήτου συνάδελφος κ. Χρ. Ἀθανασίου, καίτοι φρέσκος καὶ ὄχι ἔμπειρος ἐρασιτέχνης σωφὲρ, μᾶς ἔβγαλε... παλληκάρια. Ἡ μᾶλλον, γιὰ νὰ εἴμαστε ἀκριβοδίκαιοι, ἀναδείχτηκε ὁ ἴδιος ἄριστος ὁδηγὸς ἄξιος ἐπαίνου. Καὶ ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τὸν εὐχαριστῶ καὶ ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν μου γιὰ τὴν ἀντοχή του. Ὁ συνάδελφος κ. Ν. Λευτάκης ὑπῆρξε, ἐπίσης, ἡ ἐκλεκτὴ συντροφιὰ στὸ ταξίδι —ἀστραπή, ποὺ πραγματοποιήσαμε, στὸ τέλος τοῦ Σεπτέμβρη.

★

Σὲ ὥρα, ποὺ ἔκλειναν καὶ τὰ ἑστιατόρια ἐμπήκαμε στὴν Πεσκάρα, στὴν πατρίδα τοῦ Ποιητοῦ Δ' Ἀννούντσιο. Καινούργια κτίρια. πολυώροφες κατοικίες, καλὴ ρυμοτομία καὶ ὡραία πάρκα καὶ πλατεῖες. Δὲν ἔχει κόσμο, ποὺ νὰ ξενυχτάη, ἄν καὶ οἱ διαθέτοντες τὰ οἰκονομικὰ μέσα συνάζουν σὲ χαρτοπαικτικὲς λέσχες καὶ ψυχαγωγοῦνται μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν. Σὲ πολλὰ ἰταλικὰ ἑστιατόρια ἡ ὄσφρησί μας δέχτηκε...κύματα δυράρεστης μυρωδιᾶς, κᾶτι σὰν τσίκνα ψητοῦ κρέατος, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρωματισμένου καπνοῦ τῶν ἑλληνικῶν μαγειρείων. Τὸ ἴδιο «γνώρισμα» διαπιστώσαμε καὶ στὸ νυκτερινὸ κέντρο τῆς Πεσκάρα. Καὶ ἕνα ἰδιαίτερο, ποὺ δὲν εἴδαμε σ' ἄλλη πόλι: Κάθε δημοτικὸ φανοστάτη περιβάλλει πρασινάδα μὲ «κουρεμένους» θάμνους!

★

Ἡ κακοκαιρία μέχρι τὴν Πεσκάρα καὶ ὁ παραλιακὸς δρόμος, ἴσαμε τὸ Τέρμολι. Ὀδεύουμε γιὰ τὴν Φότζια. Δὲν ἀκολουθοῦμε τὴν κατασκευαζομένη «ἀουτοστράτα» καὶ διερχόμεθα ἀπὸ παληόδρομο, ποὺ νὰ μὲν εἶχε ἀσφαλτοστρωθῆ ἀλλὰ εἶχε πολλὲς στροφὲς καὶ ἀνεβοκατεβάσματα σὲ λόφους. Στὰ δεξιά μας, ἐνῶ βαδίζαμε γιὰ τὴν Φότζια, ὑπάρχει — καθὼς μᾶς εἶπαν — καὶ τὸ Γκρέκο (ἢ κάπως ἔτσι λέγεται)· ἕνα χωριό, ποὺ οἱ κάτοικοί του ὁμιλοῦνε μόνον, τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα μὲ ἰδιωματισμούς. Διερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴ πόλι τῆς Φότζια, τὴν ἄλλοτε καλουμένη Καπιτανάτα, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσουμε τό... δάσος τῶν πολυκατοικιῶν της. Εἶχε παλητέρα σχεδὸν καταστραφῆ ἀπὸ σεισμούς. Σήμερα εἶναι μιὰ ἐντελῶς

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

"ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ,,

(ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ)

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς περισπούδαστον, τῇ ἀληθείᾳ, σύγγραμμα μὲ τὸν τίτλον «Χριστιανισμὸς καὶ Χριστιανοί», ἀπὸ τὸν συμπολίτην κ. Μιχ. Ἀγγελίδην. Ἐδοκιμάσαμεν κατ' ἀρχὴν εὐχάριστον ἔπληξιν καὶ διηρωτήθημεν, ποῦ εὗρε τὸν χρόνον ὁ συγγραφεύς, καλλιεργημένος ἄνθρωπος καὶ πτυχιοῦχος ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας, ἐπιδιδόμενος ὅμως εὐδοκίμως εἰς τὸ ἐμπόριον, νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μάλιστα ἐξαντλητικῶς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐκδοθέντος βιβλίου . Καὶ αὐξάνεται ἡ ἔκπληξις ὅταν μελετήση κανεὶς ἐπισταμένως τὸ βιβλίον τοῦτο.

Ἀσφαλῶς, ἐχρειάσθη καὶ πολὺς κόπος καὶ πολὺς χρόνος διὰ τὴν συγγραφήν του. Καὶ ὅμως, ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ του εἶναι ὅτι ὁ ἀναγνώστης ὄχι μόνον δὲν δοκιμάζει αἴσθημα κοπώσεως, διατρέχων τὰς 400 σελίδας τοῦ ἔργου, ἀλλ' αὐξάνεται διαρκῶς τὸ ἐνδιαφέρον του. Πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ πλήρης αἰτιολόγησις τῶν ἀπόψεων τοῦ συγγραφέως ἐπὶ τοῦ μεγάλου θέματος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἐκτίθενται αἱ ἀπόψεις αὗται εἰς τὰ πολλὰ κεφάλαια τοῦ συγγράμματος, μὲ σαφήνειαν καὶ πειστικότητα κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἀβίαστον. Παραθέτει ὁ συγγραφεὺς τὰς γνώμας καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀρνουμένων τὸν Χριστὸν ὡς Θεάνθρωπον καὶ ἀνασκευάζει ταύτας μὲ ἐμβρίθειαν, ἀλλὰ χωρὶς μισαλλοδοξίαν, τοῦ ἔχει δὲ γίνει τὸ διαπραγματευόμενον θέμα κυριολεκτικὰ βίωμα. Ἐρευνῶνται ἀπὸ ἀνωτέρας σκοπιᾶς καὶ ὄχι μὲ τὰς συνήθεις καὶ πολλάκις τετριμμένας σκέψεις καὶ αἰτιολογίας, ὅλα τὰ βαρυσήμαντα θέματα, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν Χριστιανισμὸν καὶ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ ἐκτίθενται αἱ προϋποθέσεις καὶ καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι προσδιορίζουν τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ.

Θέματα ἐπιστημονικά, ὅπως ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεως καὶ ἡ εὐθύνη, τὸ ἠθικὸν κακὸν καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἐλευθερία κλπ. ἐρευνῶνται μὲ βαθύτητα πραγματικῶς ἀξιοσημείωτον, ὥστε νὰ εἴμεθα εἰς τὴν πολὺ εὐχάριστον θέσιν μόνον ἐγκώμια διὰ τὸ βιβλίον αὐτό, ἔργον πραγματικὰ ἀνωτέρας πνοῆς, νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν συγγραφέα.

Τὸ βιβλίον δὲν ἐκυκλοφόρησεν εὐρέως εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν Κοινόν, ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς ὡρισμένα ἀντίτυπα ἐδώρησεν εἰς φίλους καὶ γνωστούς. Καὶ ὅμως, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι τόσον μεστὰ καὶ ἀξιόλογα ἔργα πρέπει νὰ κυκλοφοροῦν εὐρύτατα, διότι ἀποτελοῦν πραγματικὸν ἐξοπλισμὸν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ὁ Δάσκαλος καὶ αἱ ὑποχρεώσεις του

Πολλὲς φορὲς διερωτᾶται κανείς, γιατὶ ὡρισμένοι, ποὺ ἐτελείωσαν τὶς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες, ἐφοβήθηκαν νὰ δώσουν τὸν ὅρκο τους καὶ νὰ ἐπωμισθοῦν εὐθύνες δασκάλου; Γιατί, ἄνθρωποι, γεννημένοι δάσκαλοι — ποὺ θὰ μποροῦσε ἡ ψυχή τους νὰ μιλήση στὴν παιδικὴ ψυχὴ — δείλιασαν, ἐνῶ, γεμάτοι ἐνθουσιασμό, ἄφηναν τὰ θρανία, μὲ βραβεῖα καὶ ἐπαίνους, μὲ ἐπιδόσεις ἐξαιρετικὲς καὶ ἔδωσαν ἐξετάσεις γιὰ ὁποιαδήποτε δημοσία ὑπηρεσία ἤ οἱονδήποτε ὀργανισμό; Γιατὶ ἐφάνηκαν ἄτολμοι;

Ἄν ἰδοῦμε τώρα τὸν νέο δάσκαλο, γεμάτο ἐνθουσιασμό, ποὺ ἀποφασίζει νὰ ἐξορισθῆ στὶς γωνιὲς τῆς πατρίδος μας, ν' ἀνέβῃ στὰ σκληροτράχηλα βουνά, ποὺ μόνο τὸ 1821 ἔζοῦσαν οἱ ἀγωνισταί μας, θὰ θαυμάσουμε ποῦ βρῆκε τὴν ψυχικὴ ἀντοχή, ν' ἀφήσῃ τὴν πόλι καὶ τὶς ἀνέσεις της, καὶ τὶς ἄλλες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις της... Αὐθόρμητα, θὰ ἐπαινέσωμε τότε τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς καθηγητὰς, ποὺ πότισαν τοὺς ἀπόφοιτους αὐτοὺς μὲ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ Ἰδεώδη καὶ τοὺς ἔκαμαν τόσο δυνατούς.

Πιστεύει ὁ δάσκαλος ὅτι ἐκεῖ ψηλὰ δὲν εἶναι μόνος του· κάποιος νοιάζεται γι' αὐτόν, ἡ Πολιτεία. Ναί, βέβαια, ἡ Πολιτεία, ποὺ τὸν ἔχει παιδί της. Καὶ ἔρχεται σ' ἐπαφὴ καθημερινῶς μαζί του μὲ τὸ ταχυδρομεῖο: α) Νὰ προσφέρετε τὶς πνευματικές καὶ ψυχικές σας δυνάμεις στὴν ἀνύψωση τῶν ἀτόμων. β) Νὰ λάβετε μέρος στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ ἑκάστοτε ἐράνου. γ) Νὰ μεριμνήσετε γιὰ τὰς ἐλλείψεις τοῦ σχολείου. δ) Ἐὰν δὲν ὑπάρχη κτίριο, νὰ φροντίσετε διὰ τὴν ἐξεύρεσίν του. ε) Νὰ φροντίσετε διὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια. στ) Νὰ ὁμιλῆτε εἰς τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ νὰ ἐξαίρετε τὴν συμβολὴν τοῦ Ἔθνους εἰς τὴν διατήρησιν τῶν Ἰδεωδῶν. ζ) Νὰ ἔλθετε ἀρωγοὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. (ἀπὸ βροχές, σεισμοὺς κλπ.). Νά, νά, πόσα «νὰ» λαβαίνει καθημερινῶς καὶ οὐδέποτε βαρυγκομᾶ ὁ δάσκαλος, γιατὶ ἀπ' αὐτὸν περιμένουν οἱ ἁπλοῖκοὶ χωρικοί, τὰ παιδάκια, ποὺ αὔριο θ' ἀνδρωθοῦν καὶ θ' ἀποτελέσουν τὰ νέα στελέχη τῆς Κοινωνίας. Πῶς ν' ἀρνηθῆ; Ὁ δάσκαλος δὲν ἔχει ἐμπρὸς του ἄψυχα χαρτιά, ἀριθμούς. Ἔχει παιδικὲς ψυχὲς, ποὺ ἀπ' αὐτὸν περιμένουν... Ἔπειτα, πῶς ν' ἀρνηθῆ στὸ γέρο ἕνα γράμμα γιὰ τὸ ξενητεμένο παιδί του; Πῶς ν' ἀρνηθῆ στὴ γριοῦλα μητέρα μιὰ ἐπιστολὴ στὸ στρατιώτη, ποὺ λείπει; Πῶς νὰ μὴ ἑτοιμάσῃ μιὰ αἴτησι ποὺ τοῦ ζητοῦν γιὰ κάποιο δάνειο; Στὸ δάσκαλο τρέχουν, ἀπ' αὐτὸν περιμένουν ἀκόμα καὶ τὴ γνώμη του γιὰ μιὰ διαφορά τους οἱ χωρικοί μας.

Προσφορά, θυσία, ὑποχρεώσεις. Καὶ πολλὲς φορὲς οἱ ἁρμόδιοι, ποὺ τοῦ στέλλουν συνέχεια τὶς διάφορες διαταγὲς, τὸν λησμονοῦν. Ἀγνοοῦν ὅτι πέρασε τὰ νειάτα του ὁ δάσκαλος στὰ βουνά, ὅτι πρέπει νὰ ἴδῆ κι' αὐτὸς τὸ χρῶμα τῆς Πολιτείας, τὴν πρόοδο τοῦ πολιτισμοῦ. Νὰ φτιάξῃ οἰκογένεια κι' αὐτός, νὰ μορφώσῃ τὰ παιδιά του, νὰ κοιταχτῆ στὸ γιατρὸ γιὰ τ' ἀρθριτικά. ποὺ τοῦ χάρισαν οἱ πορεῖες στὰ βουνά.

Καὶ διερωτᾶται: Γιατὶ συμμαθηταί μου, ποὺ ἐτελείωσαν μόνο τὸ Γυμνάσιο, νὰ εὑρίσκωνται σε πλεονεκτικὴ θέση ἀπὸ μένα; Ἄν ρωτήσετε δασκάλες, ποὺ δούλεψαν 15 χρόνια ἀκούραστα, θὰ μάθετε τί σύνταξη παίρνουν, συγκρίνοντάς την μὲ τὴν σύνταξη ἄλλων 'Υπηρεσιῶν.

Ποιὸς θὰ τονώση λοιπὸν τὸν παραγκωνισμένο δάσκαλο, ποὺ δὲν ξέρει πολιτικὴ γιὰ νὰ χειριζεται τὰ ζητήματά του;

Μά, ἔχει διακοπὲς ὁ δάσκαλος.. Καὶ τὸν συγκρίνουν μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Ξεχνᾶτε ὅμως ὅτι οἱ διακοπὲς γίνονται γιὰ τὸ παιδὶ καὶ ἄν ὁ δάσκαλος ἀναλαμβάνη δυνάμεις, πάλι γιὰ τὸ παιδί; Τὸ Σεπτέμβριο, τὰ παιδιά μας χρειάζονται δασκάλους ἤρεμους, νηφάλιους, χαρούμενους, ἀπερίσπαστους ἀπὸ τὶς βιοτικὲς τους ἀνάγκες γιὰ νὰ μποροῦν νὰ δοθοῦν ὁλόψυχα στὸ ἔργο τους.

Τέτοιον δάσκαλο θέλουν τὰ παιδιὰ τῆς Κοινωνίας μας γιὰ τὴν βελτίωση αὐτῆς καὶ τὴν ἐξύψωση τοῦ Ἔθνους μας. Πῶς θ' ἀξιώσουμε ὅλ' αὐτά, ἀφοῦ τὸν ὑποβιβάζομε διαρκῶς ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς;

ΑΙΚ. ΣΒΕΤΣΟΥ - ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

Ἀπὸ ὅλα τὰ πρόσφατα γεγονότα, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Ε.Κ., τῶν ἀναρχικῶν κομμουνιστῶν καὶ τοῦ πατρὸς καὶ του υἱοῦ Παπανδρέου δηλαδὴ πεζοδρόμια μὲ καταστροφὴ ξένων περιουσιῶν, καταπρόδοσις τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἔθνους ἀθέτησις καὶ ἐξευτελισμὸς τῶν Νόμων τοῦ Κράτους γελοιοποίησις τοῦ Κοινοβουλίου, ὑπονόμευσις καὶ διάδρωσις τοῦ Στρατεύματος, συνωμοσία κατὰ τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ τῶν θεσμῶν τοῦ Ἔθνους (ὅρα, Α.Σ.Π.Α.), κατάκλεψις τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπὸ τῶν ἀσυνειδήτων φίλων τῆς Ε.Κ. (ὅρα παραχώρησιν ἐθνικῶν ἐκτάσεων πρὸς πλουτισμὸν) χλευασμὸν καὶ περιῦβρισις τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τῶν προδοτῶν τῆς Πατρίδος. κ.ἄ. Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα δέν θεραπεύονται μὲ τὸ παρὸν λειτουργοῦν πολιτικὸν σύστημα τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς, τὸ ἔχουν κατεξευτελίσει οἱ ὀπαδοὶ καὶ φίλοι ἀριστεροὶ τῆς Ε.Κ.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀνατρέξωμεν πρὸς τὴν Λυδίαν Λίθον, ἥτις λέγεται παρελθόν. Καὶ ἐξηγούμεθα: Πρὸ τοῦ ἔτους 1909 καὶ τότε διοικῆτο ἡ Ἑλλὰς κοινοβουλευτικῶς, πλὴν ὅμως τὸ πολίτευμα εἶχε ἀθετηθῆ καὶ εἶχε μεταβληθῆ εἰς φαῦλον εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς διοικήσεως καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ταύτης ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ κομπασμὸς τοῦ Σεφκὲτ Πασσᾶ, ἀρχηγοῦ τοῦ τότε Νεοτουρκικοῦ Κομιτάτου, ὅτι θὰ πίῃ τὸν καφέ του εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος (δεδομένου ὅτι εἴχομεν χάσει τὸν πόλεμον τοῦ 1897, καὶ εἴχομεν ἐν ἐξελίξει τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα). Ταῦτα ὅλα ἐξήγειρον τὸ φλογερὸν αἴσθημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰς θυελλώδεις ἀγορεύσεις ἐν τῇ βουλῇ τῶν ἀειμνήστων πολιτικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Δημητρίου Ράλλη, Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, Νικολάου Στράτου καὶ Δημητρίου Γούναρη οἵτινες περιῆλθον τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον, ἀγορεύοντες πρὸς τὸν λαὸν νὰ ἀναπτύξῃ δρᾶσιν κατὰ τῶν κακῶς ἐθνικῶς κειμένων πραγμάτων πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ἔθνους, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ τοῦ διακοπέντος κατὰ τὸ 1828, πρὸς ἀποκατάστασιν καὶ ἀπολύτρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους εἰς τὰ ἐδάφη του, τὰ ὁποῖα ἐκ κληρονομίας τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἶχε παραλάβει ὁ Βυζαντινὸς Πολιτισμός.

Τὴν ψυχολογίαν τοῦ τότε Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὴν ἐθεώρησε κατάλληλον εὐκαιρίαν ὁ Ἑλληνικὸς Ἐθνικὸς Στρατός, ὅστις συνέπηξε τὸν τότε λεγόμενον Στρατιωτικὸν Σύνδεσμον ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Ναπολέοντος Ζορμπᾶ, καταγομένου ἐκ Πατρῶν Ὁ Σύνδεσμος ἐνεφανίσθη πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν μὲ δώδεκα ὅρους, ἐκ τῶν ὁποίων ἀναγράφομεν τοὺς κυριωτέρους. 1) Ἐξυγίανσιν καὶ ἐκαθάρισιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰς ὅλους τοὺς κλάδους καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῆς διοικήσεως, ἀπὸ τοὺς ἀνικάνους, ἀπὸ τοὺς κομματιζομένους, ἀπὸ τοὺς ἀνηθίκους, ἀπὸ τοὺς ἐστερημένους προσόντων καὶ ἀπὸ τοὺς ἐστερημένους ἤθους, εἰς ὅλα δὲ τὰ συμβούλια τῶν λεγομένων τότε ἐκκαθαρίσεων ἐλάμβανε μέρος εἴτε ὡς πρόεδρος εἴτε ὡς εἰσηγητής, ὁ εὐεργέτης τῆς Πατρίδος ἀείμνηστος Νικόλαος Δημητρακόπουλος. 2) Ἀναδιοργάνωσις τῶν κατὰ ξηρὰν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν κατὰ θάλασσαν τοιούτων μὲ μετάκλησιν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν διοργανωτικῶν ἀποστολῶν. 3) Αὐστηραὶ οἰκονομίαι. Ὁ προϋπολογισμὸς κατὰ τὸ 1909 ἀνήρχετο εἰς 125 ἐκ. φράγκα, περιωρίσθη δὲ διὰ τῶν οἰκονομιῶν εἰς τὰ 112 ἐκ. (κατηργήθησαν 12 χιλιάδες ἄμβυκες). Οὕτω ἐτέθη τὸ Κράτος ἐν τῷ Κράτει. Πρώτη, λεγομένη ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου, ἥτις παρέμεινεν ἐπὶ 6 μῆνας, εἰς τὴν Ἀρχήν, ὑπῆρξε τοῦ ἀειμνήστου Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, ἥτις παρήγγειλε καὶ τὸ θωρηκτὸν «Ἀ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΟΣΜΙΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΑΙ

ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἐφόσον ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς δημιουργίας, τότε τὸ χαρακτηριστικόν του εἶναι ἡ δημιουργικότητος.

Ἔτσι δικαιολογεῖ ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς Νέας Ὑόρκης, Μιχαὴλ Ἄλλεν τὴν ἐπανακάλυψη τῶν τεχνῶν σὰν μέρος τῆς προσπαθείας τῆς καθιερώσεως «διαλόγου» μεταξὺ τῶν κοσμικῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν.

Σπάνια μία ἡμέρα περνᾶ χωρὶς νέες ἐνδείξεις αὐτῆς τῆς προσπαθείας — καὶ ὁ Ἅγιος Μάρκος εἶναι μία ἐκκλησία γνωστὴ διὰ τὴν δυναμική της συμμετοχὴ στὸ νέο κῦμα ποὺ «σαρώνει» τοὺς οἴκους λατρείας στὴν Ἀμερική — ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχη μία μετριόφρονα ἐκδήλωση ὅπως ἀνάγνωση ἑνὸς ποιητικοῦ ἔργου στὸ ἐκκλησίασμα, ἤ μία φιλόδοξη ὅπως μία σύσκεψη — σὰν τὴν τελευταία ποὺ διωργάνωσε ἡ Ἡνωμένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ — μὲ σκοπὸ τὴν περισσότερη συμμετοχὴ ἐκκλησίας καὶ τεχνῶν.

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ Ἐκκλησία κατανοεῖ καὶ βοηθεῖ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις, τῶν τεχνῶν, ἀλλὰ σὲ μερικὲς περιπτώσεις, ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις συνυφάνθη μὲ τὴν θρησκευτικὴ τελετουργία, ὅπως συνέβη στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὁποια μορφὴ καὶ νὰ παίρνη, ἡ Τέχνη δίνει στὴν Ἐκκλησία μία ἐξαίσια εὐκαιρία νὰ ἐξυπηρετήση τὸ ἐκκλησίασμα καὶ τὴν κοινότητα στὸ σύνολό της μὲ τὸ νὰ ἀποκαλύπτη τὶς πολλαπλὲς γλῶσσες τῆς ἀνθρωπίνης ἐκφράσεως. Προφανῶς ὁ ἡγέτης στὸ ἀγκάλιασμα αὐτῶν τῶν τεχνῶν μὲ τὴν θρησκεία εἶναι ἡ ἐκκλησία τῶν βαπτιστῶν Τζιούντσον Μεμόριαλ, ποὺ εἶναι σὲ μία γειτονιὰ τοῦ κάτω μέρους τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἄλλοτε ἐκυριαρχοῦσαν οἱ Ἰταλοὶ καθολικοί. Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ ἔχει μία ἱστορία ἐξυπηρετήσεως τῆς ἐνορίας μὲ τὴν ἵδρυση κλινικῶν καὶ γυμναστηρίου, ἀλλὰ δὲν ἠσχολήθη μὲ τὴν τέχνη ὡς ὅτου ὁ ἐφημέριος Ρόμπερτ Σπάϊκ — ἀπὸ τὸ 1948—1955 — σπδραδικὰ προσέφερε κονσέρτα, θεατρικὰ ἔργα καὶ ἐκθέσεις. Τὸ 1956 ἦλθε ὁ νῦν ἐφημέριος Χάουραντ Μοῦντυ καὶ ἵδρυσε τὴν Πινακοθήκη Τζιούντσον καὶ τὸ 1960 ἀπεφάσισε νὰ συνεχίση μὲ θέατρο.

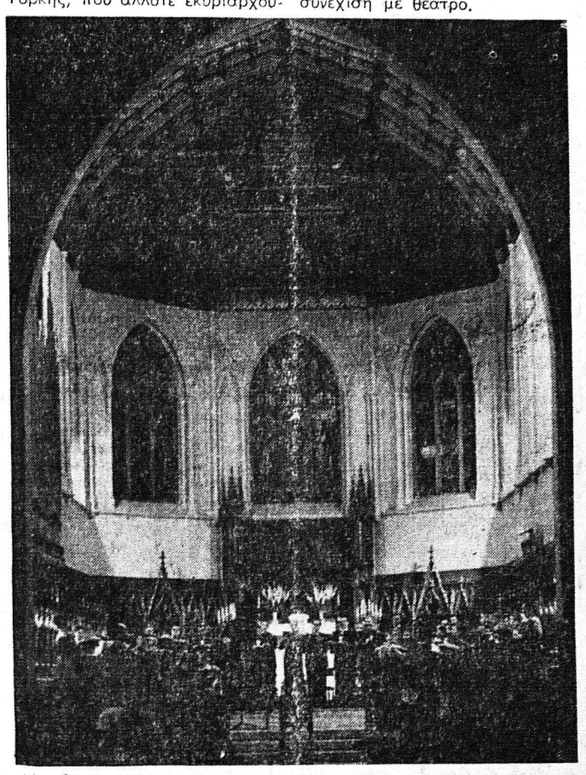

Μικτὴ χορωδία, ποὺ παρουσιάζει τὸ γνωστὸν ἔργον τοῦ Χαΐντελ «Μεσσία». Ἀποτελεῖται ἀπὸ σπουδαστάς, λευκοὺς καὶ νέγρους

Σήμερα τὸ Ποιητικὸ Θέατρο Τζιοῦντσον καὶ τὸ Χορικὸ Θέατρο Τζιοῦντσον εἶναι πολὺ γνωστὰ διὰ τὶς θαρραλέες καὶ συχνὰ πρωτοπορειακὲς προσφορές τους ποὺ δίνονται μόνο τὰ Σαββατο-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ 11-30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

θὰ ἐπιδεικνύωμεν καὶ πρὸ παντὸς θὰ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΩΜΕΝ δι' εἰδικοῦ μηχανήματος τὴν ἀπορροφητικὴν ὑπεροχὴν τῆς γερμανικῆς ἠλεκτρικῆς σκούπας

PROGRESS

Παρακαλοῦμεν τοὺς κατέχοντας ἠλεκτρικὰς σκούπας καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ προμηθευθοῦν διὰ πρώτην φορὰν νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν. Θὰ ἀντιληφθοῦν μὲ ἁπλὸ τρόπο πόσον ΥΠΕΡΕΧΟΥΝ οἱ γερμανικὲς σκοῦπες

PROGRESS

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠ